

9. “ Num victus sylvestris, oryza aliaque frumenta, quibus corpora vestra
“ sustentatis, cujus pars hospitibus justo tempore advenientibus destinata
“ est, comeditur ab hominibus rure adventantibus, qui non nisi palea vesci
“ merentur?

10. “ An tu a magno illo vate benevolo, postquam prorsus te instruxit,
“ matrimonii veniam impetrasti? hoc enim tempus est ingrediendi ordinem
“ secundum, qui pro reliquis omnibus tibi satisfacere potest.

11. “ Digno te aggresso animus meus, imperata facere cupiens, non
“ delectatus est. Tune magistro jubente, an tua sponte, ut me honorares e
“ sylva advenisti?”

12. VARATANTUIS discipulus, audito nobili hoc sermone RAGHUIS, cujus
paupertatem jam e vase sacrificali suspicatus erat, de re sua impetranda
leviter tantum sperans, sic eum allocutus est:

13. “ Omnes nos salvos esse scito; unde, te domino, civibus calamitas
“ exstiterit? Quomodo, sole lucente, caligo hominum visum obscurare
“ potuerit?

14. “ Est tibi, fauste, reverentia erga honorandos, familiam tuam decens,
“ qua ipsis majoribus tuis antecellis. Ego vero ne tempore inopportuno
“ supplex ad te venerim vereor.

15. “ Tu, divitiis tuis in loco idoneo depositis, solo corpore existens,
“ appares veluti oryza, cujus fructu a sylviculis decerpto, culmus tantum
“ superest.

16. “ Apte tu, unicus hominum regnator, inopiam tuam, ex sacrificio
“ ortam, ostendisti: nam lunæ, sensim sensimque a diis consumptæ, orbis
“ decrementum magis est honorificum quam ejusdem incrementum.

17. “ Interim ego, quoniam nullum mihi aliud negotium est, magistri
“ mei optatum ab alio quodam impetrare enitar. Bene vale! Nubem
“ autumnalem, quæ aquæ molem effudit, ne *chátakas* quidem rogat.”

18. Magni vatis discipulum, his dictis jam abiturum, rex retinens sic
interrogavit: “ Quidnam, gnare, quantumve magistro tuo a te dandum
“ est?”

19. Tum illi, qui rite sacrificium instruxerat, et fastu superbiaque liber
erat, tribuum ordinumque domino discipulus gnarus hæc narravit: